

objednaných a záujemcom vydaných potvrdení. Z toho všetkého plynie, že prechovávateľom a koncesionárom radiového prístroja daného oprávnenou firmou na skúšku zostáva v smysle zákona po čas povolenej skúšky, prípadne do dřívejšieho zakúpenia prístroja sama firma, svoj koncesovaný prístroj len premiestivšia; prezatýmne a podmienkami výnosu striktné obmedzené držanie prístroja, firmou zákazníkovi len dočasne svereného, nepovažuje ani štátna správa u tohoto zákazníka za také prechovávanie, ku ktorému sa v zákone vyžaduje osobné úradné povolenie pre tohoto dočasného držiteľa; toto dočasné držanie inou osobou je tedy v prípadoch vo výnose stanovených kryté povolením, ktoré udelil úrad firme, a táto sama prechováva v smysle zákona prístroj dočasne nie u seba, ale u zákazníka. Ani u obchodníka, ani u zájemcu neľze tedy uznať, že by po čas dovolenej skúšobnej lehoty prechovávali prístroj bez povolenia, keď radiový obchodník svoj koncesovaný prístroj premiestil na túto dobu k zájemcovi. Len obchodníkovi sú pri tomto premiestení v záujme evidencie takých prístrojov uložené určité povinnosti; zájemcovi je uložená povinnosť zadovážiť si riadnu koncesiu teprv potom, keď prístroj kúpil, tedy ho nabyl do vlastníctva, alebo keď ho vôbec nechal u seba aj po uplynutí skúšobnej lehoty; tu sa už stal on jeho prechovávateľom v smysle platných predpisov. Keď obchodník pri premiestení prístroja nezachoval predpisy o vystavení dočasnej potvrdenky, nejde tu ani u neho, ani však po čas skúšobnej lehoty u dočasného držiteľa o prečin podľa § 24, odst. 1. zák., ale o prestupok trestný len u obchodníka podľa 6. odst. tohoto §.

Pre správne posúdenie viny obžalovaného je tedy rozhodné, či, od kedy a jak dlho pred tým, než četníctvo u neho prístroj zabavilo, mal ho na skúšku od oprávneného obchodníka a či ku kúpe prístroja došlo ešte pred tým, než bol prístroj zabavený. Keď vrchný súd pri svojom rozhodnutí nezistil, sú-li tu skutočnosti pre posudzovanie viny obžalovaného aj s tohoto hľadiska rozhodné alebo nie, nehľadel na také okolnosti, od ktorých závisí možnosť použitia príslušného ustanovenia zákona. Preto najvyšší súd pokračoval podľa § 35, odst. 1 por. nor.

Čís. 5521.

Poškodením železnice v smysle §§ 434 a 437 tr. zák. treba rozumieť takú dlhšiu dobu trvajúcu zmenu na koľajoch alebo na základe trati alebo na rušni (lokomotive), prípadne na vozoch alebo ich častiach, ktorou sa zhorší podstata oných predmetov. Poškodenie trati predpokladá pojmove stav dlhšiu dobu trvajúci, následkom ktorého je trať odňatá svojmu určeniu, t. j. pravidelnej premávke. Nespadá sem prejedenie trati motorovým vozidlom v dobe, keď sa k miestu prejazdu približoval vlak. Čin vinníkov treba posudzovať podľa § 80 zák. čís. 81/1935 Sb. z. a n. a § 106, odst. 4 vlád. nar. čís. 203/1935 Sb. z. a n.

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti P. Č., obžalovanému z prečinu podľa § 437 tr. z., vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, pokiaľ bola namierená proti výroku o kvalifikácii trestného činu, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil tento výrok rozsudku odvolacieho súdu a uznal obžalovaného vinným prestupkom podľa § 80 zák. č. 81/1935 Sb. z. a n. a § 106, odst. 4 vládneho nariadenia z 19. októbra 1935, čís. 203 Sb. z. a n., spáchaným tak, že dňa 4. septembra 1932 v P. približujúc sa motorovým vozidlom ku železničnému prejazdu značnou rýchlosťou, túto primerane nezmiernil, po prípade motor nezastavil.

Z dôvodov:

Neľze odopreť oprávnenie zmätočnej sťažnosti, pokiaľ uplatňuje dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. proti výroku odvolacieho súdu o podriadení trestného činu pod ustanovenie § 437 tr. z.

Podľa skutkového stavu nižšími súdmi zisteného obžalovaný, riadiac osobný automobil, približoval sa k železničnému prejazdu rýchlosťou asi 40 km a keď pred prejazdom náhle spatril bližiaci sa motorový vlak, nezastavil motor, ale zrýchlil chod automobilu a prešiel prez prejazd skôr ako motorový vlak, ktorý náhle zastavil.

Odvolací súd v súhlase s obžalobou spoznal v tomto čine obžalovaného skutkovú povahu prečinu podľa 1. vety § 437 tr. z., lebo vychádzal z názoru, že poškodenie železničnej trati nastalo už tým, že premávka vlakov na tejto trati bola hatená, lebo koľajnice neboly voľné. S týmto právnym názorom neľze však súhlasiť.

Poškodením železnice v smysle §§ 434 a 437 tr. z. treba rozumeť takú zmenu na koľajoch alebo na základe trati, alebo na rušni, prípadne na vozoch alebo na ich čiasťke, že sa tým zhorší podstata onoho predmetu. O skutočnom poškodení trati v jej podstate mohlo by sa hovoriť len v prípade, keď by zmena trati spôsobená pachateľom trvala určitú dlhšiu dobu, lebo poškodenie trati predpokladá pojmove stav dlhšiu dobu trvajúci, ktorým je trať odňatá svojmu určeniu, t. j. pravidelnej premávke. Naproti tomu tam, kde pachateľ sám hneď takmer v okamihu privodenia zmeny ju odstránil a tým navrátil trať v predošlý stav, neľze hovoriť o skutočnom poškodení v uvedenom smysle.

Ponevác sa obžalovaný zachoval v tomto prípade tak, ako to je hore uvedené, neľze základne tvrdiť, že skutočne poškodil trať. Podriadenie činu obžalovaného pod ustanovenie § 437, veta prvá tr. z., spočíva tedy na právnom omyle. Avšak tento čin nie je beztrestný, ale — ako to správne vyriešol prvostupňový súd — zakladá v dobe spáchania skutkovú povahu prestupku podľa čl. III a § 12, odst. 3 vládneho nariadenia čís. 107/1932 Sb. z. a n., lebo obžalovaný porušil predpis citovaného § 12, odst. 3 tým, že pred železničným prejazdom nezmiernil rýchlosť riadeného automobilu, po prípade nezastavil motor tak, aby zo svojej strany urobil všetko ku zamedzeniu srážky automobilu s vlakom na trati. Ponevác však vládne nariadenie čís. 107/1932 Sb. z. a n. bolo v dobe medzi spáchaním trestného činu a týmto rozhodnutím zrušené a nahradené ustanoveniami § 80 zák. č. 81/1935 Sb. z. a n. a § 106, odst. 4

vlád. nariadenia č. 203/1935 Sb. z. a n., ktoré je pre obžalovaného miernejšie, lebo ukladá alternatívne alebo trest peňažitý, alebo trest väzenia (uzamknutia) najvyššie do 14 dní, treba podľa § 2 tr. z. upotrebiť týchto ustanovení, podľa ktorých skutková povaha prestupku je inak rovnaká ako vo vládnom nariadení č. 107/1932 Sb. z. a n.

Čís. 5522.

Obecný doručovateľ je verejným úradníkom v smysle § 461 tr. zák.

Doručný list, opatrený podpisom obecného doručovateľa, je verejnou listinou.

Padelal-li vinník podpis príjemcu na doručnom liste pred tým, než obecný doručovateľ sám doručný list podpísal, nedopustil sa padelania verejnej listiny podľa § 391 tr. zák., ale spáchal prečin podľa § 400, odst. 1 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 19. februára 1936, Zm IV 8/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Š. T. pre zločin padelania verejnej listiny atď., následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného z moci úradnej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil rozsudok krajského súdu vo výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zločinom padelania verejnej listiny podľa § 391 tr. z., a s týmto v súvislosti zrušil aj rozsudok vrchného súdu v tej časti, podľa ktorej tento výrok prvostupňového rozsudku bol ponechaný nedotknutým, — a kvalifikoval tento čin obžalovaného ako prečin padelania verejnej listiny podľa § 400, odst. 1 tr. z.

Z d ô v o d o v :

Rozsudkom krajského súdu bol obžalovaný Š. T. — okrem osemnásobného zločinu padelania súkromnej listiny (a to zmenky) podľa § 401 a § 403, čís. 1 tr. z. — uznaný vinným aj zločinom padelania verejnej listiny podľa § 391 tr. z., ktorý tak spáchal, že dňa 17. novembra 1931 vo F. pri doručení zmenečného platobného príkazu vydaného krajským súdom v Berehove proti I. T. na základe zmenky (v hodnote 8.000 Kč), ktorú menovaná nepodpísala, prevzal bez vedomia menovanej poškodenej zmenečný platebný príkaz a na doručenke podpísal jej meno »T. I.«.

Rozsudok krajského súdu v tomto výroku nebol napadnutý opravným prostriedkom a zostal v tejto časti rozsudkom vrchného súdu nedotknutý.

Doručný list sa stáva verejnou listinou potvrdzujúcim podpisom doručovateľa na dôkaz o vykonaní doručenia, nakoľko doručovateľ je verejným úradníkom v smysle § 461 tr. z.

V súdenom prípade bolo vykonané doručenie obecným doručovateľom, teda verejným úradníkom, a preto doručný list, o ktorý tu ide a ktorý bol opatrený potvrdzujúcim podpisom tohoto obecného doručovateľa, je síce verejnou listinou, obžalovaný však tým, že na doručenke padelal podpis